

قاتل فراری سقر گشته شد

فرماندار شهرستان سقر از کشته شدن قاتل فراری حمله مسلحانه سقر در درگیری با نیروهای امنیتی در بانه خبر داد. به گزارش تسنیم، جعفر توان در این باره گفت: «دو قاتل دیگر نیز شناسایی شده و تحت رصدند. پنجشنبه شب یکی از قاتلان این حادثه - لیدر اصلی با هویت «زرگار نادری» اهل بانه که تحت رصد نیروهای امنیتی و اطلاعاتی بود - در روستای کویچ شهرستان بانه در درگیری کشته شد.» او ادامه داد: «تلاش‌ها و اقدامات برای دستگیری سایر قاتلان این حادثه ادامه دارد.» ساعت حدود یک بامداد روز پنجشنبه (۲۸ تیرماه) در محله تپه ملان سقر و در خانقاه شیخ آزاد شهابی، حمله مسلحانه‌ای انجام گرفت و دو نفر از درویش این خانقاه در محل جان باختند و شیخ آزاد شهابی هم زخمی و به بیمارستان سقر منتقل شد، اما تلاش‌ها برای انجام عمل جراحی بی‌فایده بود و این فرد ساعت ۵:۳۰ دقیقه بامداد همان روز فوت کرد. کویچ، روستایی از توابع بخش مرکزی شهرستان بانه در استان کردستان است. پنجشنبه شب، رئیس کل دادگستری استان کردستان هم از تشکیل پرونده قضایی برای حادثه تیراندازی منجر به قتل سه نفر در شهرستان سقر خبر داده بود. او گفته بود که حوالی ساعت یک بامداد پنجشنبه ۲۸ تیرماه، افرادی ناشناس با حمله به منزل شخصی به نام شیخ آزاد، دو نفر از ساکنان منزل او را به قتل می‌رسانند و فرد نامبرده نیز به شدت مجروح می‌شود که بر اثر جراحات وارده در بیمارستان فوت می‌کند. در ساعات پایانی جمعه شب اعلام شد دو متهم دیگر این حمله مسلحانه هم دستگیر شده‌اند.

روزنامه‌نگاران چه وزیر ارشادی می‌خواهند؟

موج پیشنهادها به مسعود پزشکیان برای انتخاب اعضای کابینه ادامه دارد

اولیه و تجارب‌ذی‌قیمت بشری در توسعه آگاهی‌های عمومی و نظارت همگانی در پاسداشت آزادی رسانه برای مقابله با فساد و همراهی با جریان توسعه و پیشرفت جوامع است: «در واقع تمام طرح‌ها و قوانینی که در سال‌های اخیر از سوی دولت‌های پیشنهاد شده (صرف‌نظر از تبدیل شدن یا نشدن آنها به قانون) برای حل مشکل رسانه و مرجعیت رسانه‌ای در کشور نبوده و مسیر تحدید فعالیت رسانه‌ای را دنبال کرده تا مشکل دولت‌ها با رسانه‌های منتقد را حل کند. انجمن صنفی عکاسان مطبوعاتی ایران و انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران شرایط بغرنج کنونی و مشکلات عدیده دولت چهاردهم را درک می‌کند و به همین منظور تلاش می‌کند صافانه و منصفانه مواردی را که به حیات رسانه‌های آزاد مربوط است و در عین حال اصلاح آنها برای حل بحران‌های دیگر اجتماعی اجتناب‌ناپذیر است مطرح کند تا شاید وضعیت بغرنج کنونی قدری بهبود یابد. ما از موقعیت عدم معرفی مصادیق برای وزارت جهت حفظ وجهه انتقادی خود نسبت به عملکرد دستگاه‌های دولتی همواره استفاده خواهیم کرد هر چند دلیل دیگر عدم معرفی مصادیق آن است که در شرایط طبیعی بهتر بود نامزدهای مقام وزارت دیدگاه‌های خود را برای نهادهای صنفی مطرح کنند مگر قبول ایشان را دریافت کنند. در شرایط خاص این دوره مشخصاً امکان انجام این روند وجود ندارد.»

در این نامه و در بخش انتظارات از وزیر آینده فرهنگ و ارشاد اسلامی آمده است: «پیش از بیان هر مطالبه‌ای تصریح می‌کنیم که وزیر فرهنگ به‌عنوان مقام اصلی باید پیش‌برنده‌ی خواست اصلی مردم و رئیس‌جمهور منتخب در ایجاد وفاق اجتماعی و ترمیم شکاف‌های اجتماعی باشد. این خواست توان ویژه‌ای از جهت مذاکره و تعامل با اهل فرهنگ و هنر و نهادهای حکومتی می‌طلبد. از سوی دیگر وزیر باید به قانون اساسی وفادار باشد. عدم وفاداری به قانون اساسی در دهه‌های اخیر باعث شده است که بسیاری از حقوق اساسی مردم از جمله حق انتشار روزنامه و ایجاد رسانه به امتیازی بدل شود که تنها شامل افراد یا مؤسسات با شرایط ویژه شده است. وزیر باید شجاعت بازگشت به اصول مصرح قانون اساسی و رعایت حقوق شهروندان را با از میان بردن امتیازهای ویژه داشته باشد.»

۱- نخستین مطالبه‌ی ما از وزیر فرهنگ دولت چهاردهم با اتکا به تجارب کشورهای توسعه‌یافته فهم جایگاه رسانه‌های مستقل و آزاد و نقش آن برای هرگونه پیشرفت اجتماعی است. درک الزامات رسانه در دنیای مدرن پیش‌نیاز کسب این مقام است. این درک در دو حیطه خود را نشان خواهد داد: دفاع از آزادی و استقلال رسانه‌ها در مقابل هرگونه عامل تهدیدکننده و اهتمام جدی و مسئولانه برای گسترش دسترسی آزاد به اطلاعات. تجربه‌ی بحران‌های اجتماعی در سال‌های ۹۸، ۹۹ و ۱۴۰۱ به‌درستی نشان داد که در شرایط سخت حکومت‌ها بیش از هر زمان دیگری مستعد عدول از اصول درست و تجربه‌شده‌ی حل

عکس: آژانس عکس تهران

روزنامه‌نگاران تهران و انجمن صنفی عکاسان مطبوعاتی ایران در نامه‌ای به محسن حاجی‌میرزایی، رئیس دفتر رئیس‌جمهوری منتخب از مطالبات‌شان برای مقام‌وزیر فرهنگ و ارشاد نوشته‌اند. در این نامه آمده است: «در پاسخ به فراخوان جناب عالی برای مشارکت سازمان‌های مردم‌نهاد و تشکلهای در جریان انتخاب وزرای دولت چهاردهم، ما به‌عنوان دو نهاد صنفی حوزه رسانه (روزنامه‌نگاری و عکس‌مطبوعاتی)، دیدگاه‌ها و شاخص‌های مورد نظرمان را درباره وزیر آینده فرهنگ و ارشاد اسلامی با شما در میان می‌گذاریم و با پرہیز از اشاره به مصادیق، انتظار داریم این تقاضاها و شاخص‌ها در فرآیند انتخاب‌وزیر و عملکرد بعدی ایشان مورد توجه قرار گیرد. انجمن‌های ما طی سالیان گذشته نهایت تلاش خود را برای نقش‌آفرینی در بهبود وضعیت رسانه و بهبود وضعیت روزنامه‌نگاران و عکاسان به عمل آورده و متأسفانه به‌عنوان نهادهای صنفی تقریباً به‌طور مطلق از سوی طرف نهادی دولتی نادیده گرفته شده است. از جمله پیش‌نویس سند ملی رسانه که توسط انجمن صنفی روزنامه‌نگاران تهیه شد و با سکوت دولت همراه شد. ما همچنین آمادگی داریم پیشنهادهای تکمیلی‌مان را که حاصل جمع‌بندی تجارب حدافل چنددهه گذشته است به وزیر آینده ارائه کنیم.»

این دو انجمن نوشته‌اند که وضعیت کنونی رسانه در ایران محصول سال‌هایی توجہی نهادهای حاکمیتی و دولتی به اصول

**برنامه مدون،
تعهد به شفافیت،
باچ ندادن،
نمایندگی از گفتمان،
رئیس جمهوری،
ایجاد وفاق بین
اهالی فرهنگ
و... از جمله
انتظاراتی است که
روزنامه‌نگاران از آن
سخن گفته‌اند**

انتظارات دو انجمن

حالا و پس از گذشت یک هفته از این فراخوان، انجمن صنفی

گروه اجتماعی: پس از گذشت یک‌هفته از فراخوان دفتر مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهوری منتخب برای مشارکت و دریافت پیشنهادات احزاب و نهادهای مدنی برای تشکیل کابینه جدید، حالا تعداد زیادی از روزنامه‌نگاران، در حال پیشنهاد گزینه مورد نظرشان هستند. بین گزینه‌های پیشنهادی روزنامه‌نگاران که در کانال تلگرامی باشگاه روزنامه‌نگاران ایران منتشر شده، نام‌های مختلفی دیده می‌شود؛ از سمیه توچیدلو، حسین انتظامی، احمد مسجدجامعی، قطب‌الدین صادقی، تارضا امیرخانی، علی مطهری، محمدجواد حق‌شناس، عباس صالحی و...

برنامه مدون، تعهد به شفافیت، باچ ندادن، نمایندگی از گفتمان رئیس‌جمهوری، ایجاد وفاق بین اهالی فرهنگ و... از جمله انتظاراتی است که این روزنامه‌نگاران از آن سخن گفته‌اند. از طرف دیگر دیروز دو انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران و انجمن صنفی عکاسان مطبوعاتی ایران در متنی خطاب به محسن حاجی‌میرزایی، مسئول دفتر مسعود پزشکیان، بدون آوردن اسم خاصی، انتظارات‌شان را از وزیر فرهنگ و ارشاد اعلام کرده‌اند.

برای حفظ اموال و موجودیت انجمن برگزار می‌شود که متعلق به تمامی اعضاست.

پس مطالعه نخست نقش و سهم نداشتن در طرح‌های محدودکننده با هر عنوان ولو به ظاهر به سود روزنامه‌نگاران است و دوم اعلام موضع در قبال انجمن مادر.

همچنین دوست‌تر می‌دارم از نام وزارتخانه واژه «ارشاد» رخت بریند چون پیشنهاد مرحوم دکتر میناجی در سال ۵۸ برای تغییر نام وزارت و فرهنگ و هنر یا اطلاعات و جهانگردی به ارشاد ملی به یاد دکتر شریعتی و حسینیه ارشاد بود و با «ارشاد» به مفهوم کنونی هیچ نسبتی نداشت که امر را بر برخی مشتبه کرده تا تصور کنند وظیفه ارشاد اهل فرهنگ و هنر هم بر دوش آنهاست و انگار ارشاد همان ممیزی و سانسور است و نگران «اسلامی» هم نباشند چون فرهنگ و هنر نیز بالطبع و بالتبع ذیل «جمهوری اسلامی ایران» خواهد بود.

سرانجام این خاطره که در سفر سال ۸۵ به لبنان دیداری هم از وزارت «اعلام» داشتیم. ساختمانی بزرگ و چند طبقه بود اما با اتاق‌های خالی و در غیاب آسانسور پله‌ها را پشت سر گذاشتیم تا به طبقه فوقانی رسیدیم. مردی خوش‌سیما و آراسته با بغب برآمده سرگرم مطالعه بود و دختری جوان با بهره بسیار از زیبایی کارهای دفتر را سامان می‌داد.

در همان آغاز توضیح داد که چون سانسور و کنترل و صدور مجوزی در کار نیست وزارت «اعلام» دیگر عملاً کاری ندارد و ما هم در بخش پژوهشی مشغولیم و اگر هم کسی شکایتی داشته باشد در

**نگاه
هم‌میهن**

از دولت «محمود» تا دولت «مسعود»

به بهانه بیانیه دو انجمن صنفی مطبوعاتی درباره شاخص‌های وزیر آینده فرهنگ و ارشاد

واژه «مجمع» حکم پلمب آن را صادر کرد و همچنان در محاق است. او خوش‌بختانه از تخت افتاد و روزگار، دیگر شد ولی این گره همچنان ناگشوده است.

انجمن ایران البته هرگز منحل نشده ولی ساختمان آن را پلمب کرده‌اند و ادامه فعالیت آن متوقف شده و حال وارد چهارمین دولتی می‌شویم که در دوران آن خانه روزنامه‌نگاران ایران و از معدود تشکلهای مورد تأیید سازمان بین‌المللی کار و قدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران (IFJ) همچنان بسته است و این امر هر قدر با دولت «محمود» نسبت داشت با دولت «مسعود» بی‌تناسب است.

با این وصف یکی از مطالبات اصلی از وزیر آینده که طبعاً نمی‌توانسته با این صراحت در بیانیه دو انجمن یاد شده بیاید اعلام موضع درباره انجمن مادر است. کاری که شوربختانه در دولت روحانی هم سامان نگرفت.

این در حالی بود که اعضای شاخص هیئت‌مدیره انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران به صراحت اعلام کرده بودند اگر دستگاه‌های امنیتی با ادامه حضور آنان مشکل دارند خود نیز اصراری ندارند و ترجیح می‌دهند به نسل بعدی منتقل کنند و جلسات ما هم تنها

مهرداد خدیو

معاون سردبیر

بیانیه مشترک دو انجمن صنفی «روزنامه‌نگاران استان تهران» و «عکاسان مطبوعاتی تهران» در پاسخ به فراخوان رئیس دفتر رئیس‌جمهوری منتخب درباره دیدگاه‌ها و شاخص‌های مورد نظر برای وزیر آینده «فرهنگ و ارشاد اسلامی» حاوی نکات درست و دقیقی است که تکرار آن ضرورتی ندارد.

تا جایی که اطلاع دارم موضع «انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران» نیز - که نویسنده این سطور از اعضای کادر مدیریت آن است - کمابیش همین است؛ به‌ویژه بخش پایانی در برحذر بودن از کسانی که پیش از این طرح‌های محدودکننده ارائه داده‌اند.

بله، انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران که از نیمه مرداد ۱۳۸۸ و نزدیک به ۱۵ سال قبل دادستان وقت تهران با تصور «تجمع» از